

Antonia Pavlic 2-8-2
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montréal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, NOVEMBER 22, 1971

STEV. LXXII — VOL. LXXII

Nixon bo nadaljeval gospodarski program

Predsednik ZDA je pretekli petek na konvenciji AFL-CIO dejal delavskim predstavnikom, da bo svoj gospodarski program nadaljeval v sodelovanju z njimi ali pa tudi brez njih.

MIAMI BEACH, Fla. — AFL-CIO je povabila, kot je to bil običaj skozi leta, predsednika ZDA, da nagovori njeno konvencijo. Predsednik Nixon, ki je zadnjič tako povabil odklonil, ga je tokrat sprejel in v petek dopoldne nastopil na konvenciji. Delegati so ga vladno pozdravili, ko je prišel, da jim razloži svoj gospodarski program, pa ostali pri tem močno zadržani.

Glavni predsednik AFL-CIO Meany je namreč prejšnji dan v dolgem govoru predsednika Nixonona in njegovo mednarodno in gospodarsko politiko hudo napadel. Med drugim je dejal, da bodo delavski zastopniki ostali v plačnem odboru pod svojimi lastnimi pogoji, če to Nixonu ni prav, ve sam, kaj lahko stori.

Predsednik Nixon je svoj pripravljeni govor opustil in govoril položaju primerno. Poudaril je uspešnost svojega programa v zadnjih 3 mesecih in izjavil, da bo boj proti inflaciji nadaljeval v polnem obsegu svojih uradnih pravic in moči. Predsedniku AFL-CIO Meanyu je odgovoril, da "ve, kaj lahko stori" in dodal "In jaz bom to storil. Mislim, da je čas, da mi vsi razumemo jasno, kje pri tem stojimo."

Ko je predsednik Nixon po govoru segal v roke posameznim delegatom, je predsednik Meany pozval konvencijo k delu, ne da bi počakal tako dolgo, da bi predsednik Nixon zapustil dvorano.

Namerno pokazano nespoštovanje predsednika AFL-CIO do predsednika ZDA je tega iznenadilo in baje razjezilo, zaprepastilo pa je tudi ameriško javnost, ki ni vajena take in tolikšne neolikanosti in robatosti.

Dom odobril denar za Radio Free Europe

WASHINGTON, D.C. — Predstavniški dom je odobril pretekli petek 36 milijonov dolarjev za Radio Free Europe in Radio Liberty za letos in \$38.5 milijonov za prihodnje leto. Zakonski predlog mora odobriti še Senat, kjer posebno načelnik zunanje političnega odbora W. Fulbright teh dveh postaj ne mara, ker sta zanj "ostanek mrzle vojne".

Ker zvezna vlada predlog za podporo obema radijskima postajama podpira, upajo, da ga bo Kongres odobril, s čimer bosta postajali dobili sredstva za prihodnji dve leti. V preteklosti jih je podpirala znana CIA.

— Reka Kongo križa v svojem toku dvakrat zemeljski ekvator.

Vremenski
prerok
pravi:

Vetrovno in mrzlo z naletavanjem snega. Najvišja temperatura okoli 30.

Novi grobovi

Joseph Meglich
Nepričakovano je v soboto umrl na svojem domu na 7023 St. Clair Avenue 79 let stari Joseph Meglich, vdovec po letos 10. januarja umrli ženi Alice, roj. Hrovat, oče Hermana, pok. Josepha, Helen Prawdzik, Alberta, Roberta in Jamesa, 13-krat stari oče, 1-krat prastari oče, brat Marije Zaletelj (Slov.), rojen v vasi Klečec, v fari Šmihel pri Žužemberku, od koder je prišel v ZDA l. 1908. Z ženo sta vodila Clover Dairy Co. na E. 64 St. skozi 45 let. Pokojnik je bil član in bivši predsednik ADZ št. 16, Društva Najsv. Imena pri Sv. Vidu in Catholic Knights of Ohio. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd. v sredo ob 8.45, v cerkev sv. Vida ob 9.30, nato na All Souls pokopališče.

John Smeker (Smrekar)
V St. Vincent Charity bolnici je po kratki boleznj pretekli petek umrl poznani John Smeker (Smrekar), 6414 St. Clair Avenue, star 83 let, rojen v Črnomlju na Dolenjskem, od koder je prišel v Ameriko leta 1906. Bil je upokojeni žični strojnik. Pred upokojitvijo je bil zaposlen pri Marquette and Cuyahoga Division družbe American Steel & Wire. Letošnjega 11. januarja sta z ženo Ano, rojeno Podboršek praznovala 60-letnico poroke. Zapustil je ženo Ano, sina Adolpha, hčerko Anno Lindberg (Kalif.), dva vnuka in eno pravnukinjo. Bil je zadnji od devetih otrok, brat Joseph in sedem sestra je umrlo pred njim. Joseph je bil nekoč direktor St. Clair Savings. Pokojnik je bil član društva Slovenec št. 1 ADZ in Campa 293 Woodmen of the World. Pogreb bo v torek ob 9.30 iz Zeletovega pogrebnege zavoda, 6502 St. Clair Ave., v cerkev sv. Vida ob 10. nato na pokopališče Vernih duš v Chardonu.

Matt Paliska
V petek je umrl na svojem domu 77 let stari Matt Paliska s 1149 E. 71 St., rojen v Pregarjih v Jugoslaviji, od koder je prišel v ZDA l. 1922, lastnik in upravnik Bowling Lanes na Superior Avenue in E. 69 St. od leta 1944 pa do svoje upokojitve, mož Stefanie, roj. Zadnik, oče Dorothy Frank, stari oče Rayja, Carol Meltzer, Diane,

CLEVELAND, O. — Ta teden se je znova pojavil v naši javnosti strah, da bomo zopet zašli v tak tok našega gospodarstva, ki nas bo zaprl od mednarodnega gospodarskega življenja. Ali je ta strah utemeljen, ne vemo, vidimo pa povod zanj v izjavah naših odgovornih politikov. Na primer:

Tujina se ne jezi toliko nad ameriškim sklepom, da dolar ločimo od zveze z zlatom. Da bo Amerika to morala storiti, je bilo jasno vsakomur, kdor je cela leta opazoval, kako kopnijo naše zlate zaloge. Vse tuje države se jeziijo na 10% dodatno carino, ki je dejansko zavrla promet v naši zunanji trgovini. Mnogo tujega blaga že ne prihaja več v našo deželo, ker so za njegov uvoz sedanje ameriške carinske obremenitve pre visoke. Od tega trpi tudi naš izvoz, saj mnoge države morejo kupovati naše blago le takrat, kadar lahko prodajo svoje na

Marthyja in Robbie, brat Antonije Vintar. Pokojnik je bil član ADZ št. 1. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnege zavoda na E. 152 St. danes popoldne ob enih na Highland Park pokopališče.

John Zoretich
V soboto je umrl na svojem domu na 1148 E. 71 St. po dolgi bolezni 63 let stari John Zoretich, rojen v Aurori, Minn., upokojeni šofer tovornjaka za Western Express Co., mož Mary, roj. Groves, oče Stephena, Martina, Judith, Antoinette in Patricie, brat pok. Paula, pok. Stephena, Franka, Anne Christy (Cal.), Ellen zavoda na Lake Shore Blvd. na Kalvarijo.

Joseph J. Maynor
V soboto je umrl v Golden Age Nursing Home 68 let stari Joseph J. Maynor s 16800 Lake Shore Blvd., mož Mary, roj. Hartman. Zapustil je sina, hčer, 5 vnukov in vnukinj, 3 pravnuke (pravnukinje), 5 bratov in sester. Pogreb bo z Grdinovega pogrebnege zavoda na Lake Shore Blvd., v sredo ob 10. na Lake View pokopališče.

Joseph Kremzar
Umrli je Joseph Kremzar, preje živeč na St. Clair Avenue. Bil je vdovec. Zapustil je otroke Adolpha, Marie (Mamie) Novak, Albina, Jean Patricka, Williama, Karla, sedem vnukov in 22 pravnukov. Bil je član društva Slovenec št. 1 ADZ. Pogreb bo danes ob 10.30 iz Faulhaber pogrebnege zavoda, na Broadway Rd. in Springue v cerkev St. Columbkille ob enajstih.

Anton Zorko
V Euclid General bolnišnici je umrl 90 let stari Anton Zorko z 18861 Tyronne Avenue. Pogreb

Naznanilo društvenim tajnikom

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te seznane priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$15.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asementov, in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$15.00 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic

Ali se je res treba bati novega izolacionizma?

ameriškem trgu. Vsi smo mislili, da je 10% največ, kar more znašati dodatna carina, pa je prišel senat in izglasoval pooblastilo predsedniku, da zviša 10% tudi na 15%, ako je to potrebno. Kdo bi preprečil našo proizvodnjo, da ne bi pritiskala na predsednika, naj zviša dodatno carino od 10% na 15%? Taki pritiski so že postali tradicija v našem gospodarskem življenju. In vendar je to čisti izolacionizem, protekcionizem ali kar hočete.

Senat je šel še dalje: razširil je pooblastilo zvezni vladi, da lahko odreja pri uvozu sistem kvot, ki spada med najsoočnejše sredstva za omejitev priliva tujega blaga. Gotovo ni čisto slučajno, da se je prav sedaj oglašil bivši predsednik L. B. Johnson in svaril pred novimi ovirami uvozu tujega blaga. Opozoril je na to, kako nesrečne posledice je imela taka carinska politika za našo deželo v preteklo-

Letalske družbe se sporazumele o cenah

Na dvodnevnih posvetih so se glavne letalske družbe sporazumele o novih cenah za polete preko Atlantika.

HONOLULU, Hav. — Tu so se po dveh dnevih trdih pogajanj letalske družbe sporazumele o novih cenah poletov preko Atlantika. Na sporazum je pristala tudi nemška Lufthansa, ki je doslej odklanjala predložene skupne cene. Vse je kazalo, da bodo posamezne letalske družbe ohranile proste roke pri določanju cen za polete in te v medsebojnem tekmovalstvu nižale v korist potnikov.

Na koncu je zmaga koristila ljubnosti posameznih letalskih družb, ki so se odločile za določitev skupnih cen, ki naj onemogoči svobodno tekmovalstvo. V glavnem je le znižana cena za osebnata potovanja, ki trajajo od 22 do 45 dni. Ta bodo po 1. februarju stala na progi New York-Frankfurt-New York \$220 v zimskih mesecih, \$240 tekem običajne sezone namesto sedanjih \$312, v glavni sezoni (julij-avgust) pa \$310 namesto sedanjih \$372.

Novi dogovor morajo odobriti še vsi ostali člani mednarodne zveze IATA na konferenci, ki je določena za ta teden v Ženevi v Švici, nato pa še prizadete vlade.

District of Columbia obsega 69 kvadratnih milj površine.

bo v sredo zjutraj iz Zeletovega pogrebnege zavoda na E. 152 St. v cerkev sv. Kristine. Čas še ni določen.

Edmund J. Turk je bil kandidat za predsednika mestnega sveta že po odstopitvi J. Stanton, ki je bil lani izvoljen za kongresnika namesto M. A. Feighana. Tedaj je prevladal A. Garofoli. Tudi tokrat ni šlo vse gladko. Na prvem sestanku demokratskih mestnih odbornikov sta se izvolitvi E. J. Turka uprla D. Kucinich in R. M. Harmody, češ da ne kaže voliti brez navzočnosti črnih odbornikov. Na sestanku pretekli petek sta Harmody in Kucinich, ki sta bila tudi sama kandidata za predsednika sveta, odšla s petimi drugimi odborniki s seje, češ, da nočejo biti "del telesa, ki bo dovolilo Stokesu in 21. volivnemu okrožju izvolitev predsednika sveta", kot je to dejal Harmody. Dejansko je šlo za združitev

EDMUND J. TURK NOVI PREDSEDNIK MESTNEGA SVETA V CLEVELANDU

Demokratiški člani mestnega sveta so izvolili za novega predsednika sveta zastopnika 23. varde našega rojaka Edmunda J. Turka. Slovenec na čelu zakonodaje enega izmed 10 največjih mest v ZDA.

CLEVELAND, O. — Pretekli petek je večina demokratskih mestnih odbornikov na svojem sestanku izbrala za novega predsednika mestnega sveta zastopnika 23. varde Edmunda J. Turka. Svoje posle bo prevzel v januarju, ko nastopijo mestni odborniki novo dveletno poslovno dobo.

Predsednik mestnega sveta je poleg župana najvažnejša uradna oseba. Župan je na čelu mestne uprave, predsednik mestnega sveta na čelu mestne zakonodaje. Če vlada med njima dober odnos in sodelovanje, potem je sodelovanje tudi med obema deloma mestnega vodstva. V Clevelandu takega sodelovanja zadnja štiri letani bilo, zato je mesto drslo stalno bolj in bolj navzdol. Novi predsednik mestnega sveta je še pred svojo izvolitvijo v razgovoru z novim županom R. S. Perkotom temu objubil sodelovanje in novi župan je v petek, ko je izvedel za izvolitev Edmunda J. Turka za predsednika mestnega sveta, dejal, da je prepričan, da bo med njima vladalo potrebno sodelovanje.

Edmund J. Turk je bil kandidat za predsednika mestnega sveta že po odstopitvi J. Stanton, ki je bil lani izvoljen za kongresnika namesto M. A. Feighana. Tedaj je prevladal A. Garofoli. Tudi tokrat ni šlo vse gladko. Na prvem sestanku demokratskih mestnih odbornikov sta se izvolitvi E. J. Turka uprla D. Kucinich in R. M. Harmody, češ da ne kaže voliti brez navzočnosti črnih odbornikov. Na sestanku pretekli petek sta Harmody in Kucinich, ki sta bila tudi sama kandidata za predsednika sveta, odšla s petimi drugimi odborniki s seje, češ, da nočejo biti "del telesa, ki bo dovolilo Stokesu in 21. volivnemu okrožju izvolitev predsednika sveta", kot je to dejal Harmody. Dejansko je šlo za združitev

zmogljivosti, za kar jim ne bo treba nastavljal novih delavcev.

J. Connally se je branil pred kritiki s tem, da je kazal s prstom na tiste tuje države, ki že delajo ravno to, kar naša dežela šele namerava začeti delati. To je res. Zato je tudi res, da so tako gospodarsko politiko v tujih državah izsiliti ravno naše najnovejše ekonomske poteze. Ako bi ne prišlo do 10% povišanja carin, bi mnogo korakov, ki so jih delale in jih delajo tuje države, ali odpadli ali pa dobilo milejšo obliko.

Seveda bi radi verjeli, da bo Nixonova administracija znova preusmerila svojo gospodarsko politiko. Pa se do take vere ne moremo dokopati. Sedanja Nixonova politika v gospodarstvu ima namreč močno oporo v tistih gospodarskih krogih, ki so najbližji predsednikovim političnim filozofiji.

Iz Clevelanda in okolice

Srebrna poroka—

Preteklo soboto sta v družinskem krogu praznovala 25-letnico srečnega zakonskega življenja poznana Elmer John in Rosemary Perse, 2065 Newcome, Richmond Heights. V zakonu se jima je rodilo pet otrok, sin dr. Elmer John ml., ki je zdravnik v Memphis, Tenn., Allen, David, hčerki Janet in Jessica. Slavljenec je sin poznanih zakoncev Johna in Frances Perse, 20730 So. Lake Shore Blvd., preje živčevih na farmi na Chardon Rd. Iskrene čestitke in veliko sreče v bodoče!

Seja—

Klub slovenskih upokojencev v Newburghu ima svojo sejo v sredo, 24. novembra, ob dveh popoldne v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Zadnji banket je bil lepo obiskan. Odbor se vsem udeležencem zahvaljuje za udeležbo.

Seja trgovcev—

Zveza St. Clairskih trgovcev in podjetnikov - St. Clair Business Ass'n. ima svojo mesečno sejo jutri, 23. novembra ob osmih zvečer v Mell-O-Bar na St. Clairju. Večerja po želji že ob šestih. Članstvo vabljen!

Iz bolnice—

Ga. Joža Varšek, 6211 Glass Avenue, se je po petih tednih vrnila iz Woman's bolnišnice, kjer je prešla težjo operacijo. Iskreno se zahvaljuje vsem za molitve, obiske, cvetlice, kartice darove in pozdrave, posebno slovenskemu zdravniku dr. Maksu Raku za skrbno in strokovno zdravniško pomoč. Vsem iskreni Bog plačaj!

Dodatek začeli graditi—

Včeraj popoldne ob dveh je bila z malo slovesnostjo zasajena prva lopata za gradnjo novega dela Slovenskega starostnega doma na Neff Rd. V novi stavbi bo 31 sob za 62 oseb in bo stala \$600,000.

Vaclav Hyvnar Perkova

zveza z narodnostmi—
Župan R. M. Perk je v soboto objavil, da bo imenoval Vaclava Hyvnarja, ki je bil zadnjih 8 let zaposlen v avditorijem uradu in bil ves čas vnet delavec v Perkovih volivnih kampanjah, za svojega posebnega pomočnika v mestni hiši za zveze z narodnostnimi skupinami. Podobnega pomočnika je imel tudi prejšnji župan C. Stokes. Vaclav Hyvnar je bil rojen v ČR in je študiral v Pragi pravo, preden je dobil svobodo in prišel preko Pariza pred 20 leti v ZDA. Prijaznemu g. Vaclavu Hyvnarju čestitamo k imenovanju in mu želimo obilo uspeha pri težavnem in odgovornem delu!

Bodimo pri vsaki vožnji previdni in zmanjšujemo število artev!

Zadnje vesti

DAKA, Vz. Pak. — Vojaške oblasti so izjavile, da so pakistanske vojaške sile zavrnile napad indijskih čet, ki so vdrle v Vzhodni Pakistan iz Zahodne Bengalije. Indijci naj bi imeli 90 mrtvih in okoli 160 ranjenih. Uničenih naj bi bilo tudi 7 indijskih tankov.

SANTIAGO, Čile. — Krščanski demokrati so odklonili predlog predsednika Allendeja za namoestitev Kongresa z "ljudsko skupščino".

AMERIŠKA DOMOVINA

17 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 224 Monday, Nov. 22, 1971

Latinska Amerika odpira vrata Castru

Castro je bil po 11 letih prvič dobrodošel gost v čilski republiki. Vživa na simpatije tudi v Peruju. Med potjo v Santiago se je namreč Castro ustavil v Limi na letališču, kamor ga je posebno vidno prišel pozdravit sam peruvarski predsednik Velasco. Castrovo potovanje po čilski deželi je v vseh podrobnostih spremljala javnost vse Latinske Amerike. Toliče pozornosti ni bil deležen niti katerikoli predsednik ZDA na svojih potovanjih po tem kontinentu. Res je sicer, da je pozornost deloma plod radovednosti, deloma pa načrtne levičarske propagande, toda dejstvo se ne da zbrisati, da se je zanimanje zanj dalo hitro ustvariti s političnimi sredstvi.

Še večji uspeh je Castrov režim doživel pretekli teden slučajno tudi v Limi. Tam je namreč zborovala znana skupina "77", samih gospodarsko zaostalih držav. Kuba je bila soglasno sprejeta v ta "klub" z velikim pompom, saj so vse države udeleženke soglasno pozdravile sklep, da se Kuba povabi na zasedanje.

V Latinski Ameriki se je torej presoja Castra in njegovega komunizma bistveno spremenila. Še l. 1962 je bil Castro soglasno izgnan iz Organizacije ameriških držav, dve leti pozneje pa je bil nad Kubo proglašen še diplomatski in gospodarski bojkot, kar vse še danes obstoja. Da se je od tedaj presoja Castrovega režima temeljito spremenila, se ne da tajiti. Latinska Amerika je prišla do sklepa, da današnji Castro ni več tisti, kot je bil še pred 7 leti. Kaj se je v castrizmu moglo tako globoko spremeniti?

Najprvo Kuba ni več ideal, ki ga je treba oboževati. Pot iz kapitalizma v komunizem je na Kubi ravno tako težka kot v drugih komunističnih državah. Tudi na Kubi morajo ljudske množice še zmeraj jesti vsakdanji kruh "v potu svojega obraza". Za prodajanje komunizma po svetu je torej treba najti nove metode, teh pa Castro še ni odkril. Zato ameriško javno mnenje gleda zmeraj bolj kritično na kubanske gospodarske in socialne uspehe. Kar je uspehov, jih prizna, pozna pa tudi vse žrtve, ki jih mora prenašati kubanski narod na svoji poti v komunizem.

Castro je dalje moral vsaj začasno pokopati svoje simpatije do gverilskega vojskovanja. Težko se je za to odločil, toda pritisk iz Moskve ga je prisilil, da se ni več bodel s stvarnostjo. Castro je zato močno omejil svoje podtalno rovarjenje v Latinski Ameriki; kar ga pa še prakticira, dela to kot kitajski mandatar. To dobro vedo tudi vse vlade v Latinski Ameriki in se Castrovih podtalnih akcij ne bojijo. Tudi, če bi jih Castro hotel izvajati, mu Kremelj v ta namen ne bo dajal denarja. V Kremlju je namreč prevladala struja, ki je proti nasilnim revolucijam, zato pa vnetja za taktiko ljudskih front, ki je na primer v Čilu dala kar lepe rezultate s primeroma malimi žrtvami. Taka taktika sil komuniste, da svoje partije podreajo zakonom in da jih ne gonijo v ilegale. Castrova nekdanja bojevitost je torej močno splahnela, njegov režim ne predstavlja v očeh politikov Latinske Amerike tiste nevarnosti, ki jo je imel še pred nekaj leti. Od njegovega rdečega bahanja mu je ostala le še gverilska uniforma, te se pa kapitalisti v Latinski Ameriki ne bojijo.

Da je Castro postal vrednejši politične družbe v Latinski Ameriki, zato je poskrbela tudi politika ZDA, ki še zmeraj poudarja stare ideje in opozarja na dejstva, ki jih Latinska Amerika smatra kot nekaj, kar je političen razvoj že vrgel med staro šaro, ali upravičeno ali ne, to je drugo vprašanje. Naša politika bi bila morala že davno skupaj z Latinsko Ameriko znova oceniti nevarnost Castrovega komunizma, tega pa ni napravila.

To nas je spravilo v nemogoč položaj: na eni strani grmi naša konservativna javnost proti komunizmu po stari navadi, na drugi strani pa bo vodja naše konservativne politike šel na obisk v Peiping in Moskvo. Latinska Amerika iz tega dela sklep, da se lahko brati s Castrom, ako Nixon obiskuje Peiping in Moskvo. Ne vtikamo se v vprašanje, ali je sklep pravi ali ne. Važno je, da obstoja in da vpliva na politiko Latinske Amerike do komunizma.

Nixon je tudi kar na tihem spremenil metodo stikov z Latinsko Ameriko. Preje je Washington oboževal idejo, da naj se Latinska Amerika zedini, ako se hoče uspešno razgovarjati z našo deželo. Sedaj je kar na tihem obveljala misel, da se je treba posebej pogajati z vsako državo v Latinski Ameriki. Od kod in čemu ta sprememba, ki goni vsako državo v Latinski Ameriki, da si ustvarja svojo neodvisno zunanjo politiko?

In končno še denar! Prejšnja desetletja je naša dežela investirala na bilijone v Latinsko Ameriko. Smatrala je, da je to varna naložba. Sedaj vsem investicijam po vrsti grozi, da jih nacionalizirajo. Kdo bo pa še posojal denar v Latinsko Ameriko? Latinska Amerika je to že opazila, zato išče kapital tudi drugod, na ZDA se samo jezi in nacionalizira a-

meriške investicije. Vse to po svoje zmanjšuje ameriške simpatije do držav južno od Rio Grande.

Naši deželi je potrebna nova politika do Latinske Amerike, še bolj pa je potrebno čiščenje pojmov. Tega se naša diplomacija boji, zato bomo pa tudi padali iz ene slepe ulice v drugo.

BESEDA IZ NARODA

V njujorški srenji ni vinskih goric

Kernjak: Ti puabc ja k'na lumpaj

ter štiri narodne:

Dekle, povej povej...

Hladna jesen že prihaja...

Oh, ta usoda...

ter že omenjeno:

En hribček bom kupil...

NEW YORK, N.Y. — Vsako leto nas fara sv. Cirila povabi na vinsko trgatv. Tudi letos je bilo tako. Za 13. novembra zvečer smo dobili povabilo, da naj pridemo na "Osno". Vabilo je bilo, da bo vinska trgatv. Vino pa lahko trgaš samo takrat, ko še ne teče. Se na vinski trti mora viseti. Temu vinču še ne pravimo: zlata, sladka vinska kapljica, ampak grozd.

Pa je tako, da vsak veseli in zadovoljni Kranjec, Dolenjec, Štajerec, Gorican in Vipavec, pa Krašovec ve, da kjer je grozd, tam je vinska kapljica. Ne samo ena kapljica, ampak kar kozareček vina. Še kozareček je ta večer, ko si tako povabljen, nekam skopamerica. Povsod na Slovenskem ob takem slavlju kličejo, zdaj pri tej mizi — zdaj pri drugi: Kelnarica, štefan, štefan ga prinesi na mizo!

"Ga," je tista enozložna šifra za Slovence, ki jo pozna že od črnjaj. "Al" ga bomo," se splošno in vse vprek vprašuje. "Kakopak, da ga bomo," se vseprek odgovarja.

In tako smo ga, kar dobro smo ga prejšnjo soboto na "Osni". Zares smo ga — ne toliko trgati, ker ga ni bilo kaj trgovati — ampak smo ga, pa še kako smo ga pili.

Tako čudno se pojmi ob takih prilikah zavozlajajo, da namesto vinske trgovatve, trganja grozdja, začnemo piti vince.

No ja, pa to je še prav nedolžen primer za izyngaljenost, ki jo človek tolikokrat rad dela in čemur potem rečemo: Eno govori, drugo pa dela. Slovenski narod je marsikdaj rad Bogu za hrbet stopil in napravil nekaj drugega, kot pa je pred očmi govoril.

V nečem se naš človek ni nikdar potvarjal. Kadar ga je pil, je zmeraj rad tudi pesmi pel.

In te slovenske poštenosti je bilo sobotnega večera na "Osni" zvrhano mero.

Sosednji fantje — in mnogi njihovi — so spet prišli med nas in nam za dobro "štimgungo" s svojimi zares dobrimi "štimgungami" zapeli pesmi, ki o vinu in ljubezni govore. Pa še naše kralje nam pokažejo, ko v jeseni vinski griček po Dolenjskem skušnjave dela, da bi ga marsikdo rad imel.

To si lahko spoznal, ko so bridgeportski fantje — pod ZVONOM — zbrani, zapeli ponarodelo Slomškovo pesem: *En hribček bom kupil...* ko so jo fantje sami čudovito lepo "urežali", je gospod Kurbus dejal: "Zdaj pa še enkrat vsi skupaj, prav vsi skupaj pojmo: En hribček bom kupil..."

To je donelo! Sicer so nam fantje Zvona, par s spremljavo harmonike, zapeli pred to pesmijo že devet drugih, in sicer:

B. Potočnik: Dolenjska

Kernjak: Moja ljubca m' je pošto poslava

A. Medved: Zaroča

A. dr. Schwab: Vinska

B. Potočnik: Mlatiči

Tu so malece prenehali in so "ga" šli mlatiti kar sede, da so z drugimi v "štih" poprijeli, ki so "ga" kar že pošteno mlatili, ko so si fantje grla sušili, da bi mi uživali domačo pesem. Pri mlatvi je zmeraj močan hrup. In tako je bilo tudi v naši dvorani. Peveci so se mi kar smilili, pa so znali obvladati te molnje, ker so fantje in pevci od fare. Zato so spet v krog stopili in nam peli:

Peli so dobro. Saj drugače ne znajo! Sum v dvorani jih ni spravljal s tira. In s svojim prepevanjem so zares napravili "štimgungo" v našo vinsko trgatv brez vinske gorice sredi hrupnega New Yorka, kjer mi Slovenci s težavo svojo srenjo skupaj stiskamo in kdajpakdaj kar nekam "flikamo".

Po naključju sem bil drugi dan, 14. nov., v Bridgeportu. Spet sem jih lahko slišal, ko so nastopili na tamošnjem "Mednarodnem festivalu". Tod so peli: *Slovenec sem, Pod rožnato platinino in Kadar pa mimo hišce grem...*

Pri teh treh pesmih so pokazali svojo glasovno in tehnično zmogljivost. Publika — v glavnem tuja — je navzlec našemu besedilu, ki ga ji ni nihče razložil — doumela lepoto naše narodne pesmi.

Nastopili so kot pravi Slovenci. S svojo vključitvijo v to prireditv, za katero so vedeli, kaj je, so pokazali svojo širokogrudnost. Le-to morajo pokazati spet tudi do domače srenje. Ker s svojo pesmijo morajo biti nosilci plemenitosti, dobrote, ljubezni in bratstva.

Za oba nastopa se jim jaz zahvaljujem, ker me zmeraj kot Slovence in kot človeka osrčijo, kadar jih slišim.

To mi je v to moje srenjsko poročilo vpadlo, ker je sledil prejšnji večer tako hitro včerajšnjemu popoldnevu.

Vinsko trgatv in vinsko pitje, ki je trte dobro oželo, da je za našo cerkev kar lušno nekaj se nakapalo. Koliko, bomo zvedeli v nedeljo. Cerkev je nekaj dobila tudi od tega, ker so mnogi srenjčani srečo lovili. In tako je: Ivana Zaman ujela stotak; Anton Babnik petdesetak, ki pa ga je drugo jutro kar v cerkveno puščico stisnil; Frank Lisac petindvajsetak; Angela Colnar desetak in Ana Svet desetak, ki ga je tudi kar cerkvi darovala.

Prav tako je daroval naši cerkvi njen sin Bob svoj plesno-orkesterski nastop. Bobov orkester je ta večer skrbel za srbeče pete.

Vse, vse je bilo v (ne)redu... in kaj bi bilo, da ni bilo Mary Abe, Mary Zagar, Antonije Bugar, Marjance in Petra Jenko ter Marije in Tončka Babnika. Pa kaj bi bilo brez Jožeta Skrabeta ter Franka Vojske... Se župnik je moral poprijeti in Vinko Bugar. In tako se je naša trgatv še nekam uspešno končala v dobrem razpoloženju in z neko dobro voljo, da "ga" bomo še kar naprej mlatili, včasih v polno... včasih v prazno...

Tone Osovnik

Ob slovesu iz Amerike

WASHINGTON, D.C. — Ko sem prišel v Ameriko, sem se predstavil kot zaletavasti Zale. Sedaj bi še dodal, da sem si prislužil ime "divjak", ker sem divjal preko Amerike od Washingtona, Lemonta, Kansasa, Colorada, Kalifornije in nazaj preko Milwaukeeja in Clevelanda in preko Toronta, Montreala in Hamiltona v New York in Washington in tako zaključil dolgo "kranjsko klobaso" potovanja.

Vmes sem se vozil z busi in letali, vlakom in privatnimi avti,

pa se ves čas nisem zaletel in ostal živ. Hvala vsem dobrim vozačem, ki so me prepeljavali. Ne bi rad svojih kosti pustil v Ameriki, ko imam na Koroškem pokopališče pri cerkvi in bo tam nagrobni spomenik z rožami, svečkami in napisom: "Tukaj počiva v miru popotnik, ki v življenju ni poznal miru."

Ker se po smrti ne bo mogel zahvaljevati, naj se vam sedaj, ko sem še živ. Najprej vsem duhovnim sobratom, ki so me kjerkoli po Ameriki potrdili prenašali in kjer sem bil najbolj domač. Najdalje sem gostoval pri rev. R. Prazniku v šentviški župniji. Saj bi imel tudi največ pravice tam, ker sem v St. Vidu doma. Sicer v tistem nad Ljubljano, ampak zavetnik je isti kot v Clevelandu.

Potem zahvala vsem premnogim znancem in prijateljem, ki so me povabili na dom, me prevažali in kakorkoli pomagali. Dolgčas mi ni bilo nikoli, saj sem bil povsod doma, kjer so dobri slovenski rojaki. Spoznal sem vaše življenje, prijetnosti, pa tudi skrbi in težave.

Zahvala tudi vsem znanim in nepoznanim, ki jih nisem mogel obiskati, pa skušate ohranjati poleg materialnih dobrin še tisti dve veliki vrednoti, ki ju je priporočal škof Slomšek in sta ovekovečeni v slovenski kapeli v Washingtonu — svete vere luč in materinega jezika ključ. Zahvala zato, ker čutim s svojim narodom, pa naj bo to na Koroškem, v Ameriki ali doma.

Kot sem vsaj nekaterim pokazal lepote in življenje Koroške, tako bom sedaj na Koroškem kazal v barvnih slikah življenje Slovencev, v Ameriki in zanimivosti. Rad bi iz bogate zaloge še druge obogatil, saj ne živimo le za sebe.

Če bi kdaj postal svetnik, bi mi gotovo dali v roke fotoaparata kot sv. Jožefu lilijo. Fotografski poklic (glavni je seveda duhovniški) pa je težak in celo nevar. Ko smo l. 1958 v Lurdu slikali veliko slovensko skupino in je bilo kar preveč fotografov, je rajni škof dr. Rožman vzkliznil: "Fotografi so najvežji mučitelji!" Zaradi nas so morali dolgo lačni in žejni čakati na soncu. Na evharističnem kongresu v Bombayju v Indiji bi me nesramni fotografi skoro zmečkali, komaj sem še zadržal dušo v telesu. V Kalkutti pa bi me pri templju krvoželjne boginje Kali, kjer sem slikal krvave daritve, njeni častilci potolkli, če bi me ne rešil misijonar g. Jože Cukale, ki prav sedaj obiskuje rojake po Ameriki. Še huje je bilo nekoč v Kairu v Egiptu, ko sem slikal na cesti speče reveže. Divji Arabci so me obkrožili in zagnali tak hrup, da sem se mislil reči svetu "zbogom", pa me je komaj rešil neki egiptovski profesor. Toda če ne bi slikal, tudi barvnih slik ne bi bilo 25,000 in ne 1,300 predavanj doma in po svetu in bi se mi pre-dobro godilo, ker bi mirno doma čepel in svetu fige kazal.

Sedaj pa še nekaj: odhajam in vendar zopet prihajam med vas. Z Mohorjevim knjigami. Kmalu bodo prišle, med njimi tudi moja: "Po Afriki in Južni Ameriki". Ne morem povsod kazati slik od tam, zato naj pride vsaj knjiga s slikami. Sprejmite knjige kot Slomškov dar. Narod jih, ostanke zvesti našim staršem in pradedom, ki že skozi 120 let prebirajo Mohorjeve knjige. Niso najbolj kričeče, razkošne, toda naše so. Naj vam obogatijo znanje in prinesejo pot. Šteno razvedri! Po njih ste povezani s Koroško in vsemi Slovenci po svetu.

Naj bo to moja zahvala za dosedanje zvestobo in prošnja za zvestobo naprej in zato vam vsem kličem: Na svidenje ob Mohorjevih knjigah!

Vinko Zaletel

— Skoraj 3 milijone Amerikancev živi v prevoznih domovih. —

Kako sem pripravljaj atenlat na Tita

V.

PATERSON, N.J. — Zelo zanimivo bi bilo, če bi vsi, ki so jih Angleži v Avstriji lovili in se jim je posrečilo uiti, pa seveda tudi oni, ki so jih prijeli in zaprli, vendar potem izpustili, ali so jim pa pobegnili, svoja doživljaja popisali. To bi bilo zelo zanimivo branje.

Če prav vem, misli msgr. dr. Jože Jagodic, ki je bil takrat delegat papeške misije za begunce, napisati zgodovino begunskih taborišč v Avstriji. Naj bi mu vsak poslal svoj prispevek! Naslov: Leisach, 9900 LIENZ, Osttirol, Austria.

Ni nam bilo vse sovražno.

Ko je uradna britanska politika klonila pred Titom, ki nam je hotel na vsak način emigrirati, preprečiti, in nas je na njegovo zahtevo preganjala in ločila, so se le našli posamezni britanski uradniki, ki so uvideli, da se nam godi krivica, in so nam po močeh pomagali. Sem bi štel predvsem že omenjenega špitalskega načelnika FSS, ki nam je šel zelo na roko, čeprav je le malokdo vedel za to.

Se celo vrhovni načelnik vse FSS v Avstriji, se mi zdi, nam ni bil sovražen. Jaz sem namreč napisal zagovor proti proglasitvi za vojnega zločinca in ga poslal v britanskemu zunanjemu ministru, pa mi je neke spomladi 1948 špitalski rekel, naj bom prihodnjo soboto popoldne v svojem skrivališču v edlinškem gradu, ker da bosta prišla k meni s poveljnikom iz Celovca z neko veselo novico. Kakšna je bila? Prinesla sta pismo od zunanjega ministra, v katerem mi sporoča, da so Titove obtožbe proti meni proučili in spoznali, da so nesnojavne, zato me oni ne smatrajo več za vojnega zločinca. Prinesla sta steklenico whiskyja, da smo trčili — jaz bi rajši imel eviček — in celovski mi je čestital, da sem pogumno vzdržal v podzemlju, pa nekako takole dostavil: "Z našim sodelovanjem". Dobil sem vtis, da je vedel, da me špitalski krije.

Težko bi uganil, zakaj nam je ta ali oni Anglež šel na roko. Moti me namreč naslednje: "Ne bi koristilo britanskemu imperiju."

Član britanske civilne uprave v Celovcu je bil tudi major Sharp, ki je dobro govoril nemško in je koordiniral slovenske kulturne prireditve na Koroškem, zlasti tisk, kot Koroško Kroniko, ki jo je izdajala britanska zasedbena oblast. Kot uradni tiskovni šef je bil tudi v Celovcu, sem šel k njemu, ker sem jaz edini imel potno dovoljenje za ruski zasedbeni pas, da bi se pomenila o postopku, kako bi naši ljudje čim prej dobili argentinski vizum. Peron je namreč obljubil sprejeti 10,000 Slovencev v svojo deželo. Konzul še ni imel svojega urada, marveč je stanoval in uradoval v hotelu Astoria. Pripeljal sem se z jutranjim vlakom in se napotil naravnost tja, kjer sem v veži, ko sem čakal na sprejem, hodil gori in doli. Nenadoma zagledam majorja Sharpa, ki je vstopil skozi vhodna vrata. Kar malo sem se ustrašil. Hotel Astoria je bil namreč v britanskem pasu in bi me lahko aretirali. Obstal je, me gledal, nato pa stopil k meni, rekoč: Dr. Blatnik, Vi tukaj?" "Kot vidite, da," sem odgovoril. "Čestitam Vam," in je odšel.

Ko so me Angleži že zbrisali z liste vojnih zločincev, sem ga obiskal v Celovcu in ga vprašal, zakaj me na Dunaju ni aretirali. "Ker ne bi s tem britanskemu imperiju nič koristil," je odgovoril. "Če bi mu pa koristil?", sem vprašal. "Bi Vas pa aretirali," je dejal. "Kljub najinemu prijateljstvu?" sem silil dalje. "Da, nakljub najinemu prijateljstvu." Tako me je ta odgovor razjezil, da sem mahnil z roko in dejal: "Auf nimmehr Wiedersehen!" (Da se ne vidiva nikoli več!) in odšel. Na stopnicah sem se spomnil, da je nekdanji britanski predsednik Lord Palmerston dejal: "Anglija nima stalnih prijateljev, ima samo stalne interese."

"Titogeschichten?"

Imena vseh, ki jih je Tito zahteval, so Angleži dali avstrijski žandarmeriji z naročilom, da nas morajo aretirati, kjer koli nas dobe. Razen pokojnega g. Stefana Kraljiča mi ni znan noben slučaj, da bi katerega Avstrijci zares iskali. Ni jim bilo do tega, da nas love. Tisti orožnik v Delsachu, ki je g. kaplana Kraljiča lovil, je bil pa komunist.

Na romanju k Presveti Krvi dne 5. maja 1948, ki sem ga vodil pod imenom dr. Bernard Rupar, sem se spoznal z orožniškim nadzornikom špitalskega okrajja. Prosil sem ga, če bi mi pokazal "Crno knjigo", to je seznam oseb, ki jih mora aretirati, če jih dobi. Poiskal sem v njej svoje ime in mu ga pokazal, rekoč: "Tole sem pa jaz." Začudil se je in vprašal: "Kaj ste pa zagrešili?" Povedal sem, da sem proglašen za vojnega zločinca. "Titogeschichten? (Titove storije?) Le nič se ne bojte. V mojem okraju se Vam ne bo nič zgodilo. Če bi pa le po nerodnosti padli kakšnemu orožniku v roke, recite mu, naj me takoj pokliče. Tu moja vizitka, da se z njo skazujete." Hvala Bogu, nikoli ni bilo treba.

Tako sem lahko že kot vojni zločinec organiziral in osebno vodil romanja ne samo k Presveti Krvi, marveč tudi v Vetrinje in celo k sv. Emi na Krko s posebnim vlakom.

Ne pridejo vse nesreče samo za škodo.

Bog nam je v tistih težkih časih čudovito pomagal. Vsaj jaz o sebi lahko tako rečem.

Zbolel sem na slepiču. Dr. Meršol mi je dal neka zdravila, zvečer pa dejal: "Ne upam se Vas dati prepeljati v bolnico v Beljak čez dan. Če ste za to, bi Vas prepeljali ponoči, naskrivaj, da Angleži ne zvedo." Seveda sem pristal. Poslal me je z rešilnim avtom, ki ga je šofiral Viktor Trček, zdaj v Kanadi, in mi dal še bolničarko, katero sem tudi nekeje tod okrog že srečal, pa se imena ne spominjam. Prav vsem res srčna hvala za uslugo!

V bolnici so mi zmerili vročino, pa je ni bilo in me niso marali operirati. Jaz sem pa le silil, češ da mi je dr. Meršol dal zdravila proti vročini, zato je ni. "Če naravnost zahtevate, Vas pa bomo," so rekli.

Močno sem se čudil izredni skrbi zdravnikov in bolničark, ki so mi potem stregli. Vsake pol ure so bili pri meni in si dali opravka z menoj. Čez en teden me pride obiskat neki fant iz taborišča z imenom Čepon, ki je bil operiran na slepiču dva dni za menoj. Začudil sem se, da on že hodi, jaz pa še ne. Ko je prišla sestra, sem ji potožil, kako da jaz še ne morem hoditi. "Boga zahvalite, da še živite. Kaj ne veste, da ste bili v zelo kritičnem stanju? Vaš slepič je bil že razlit." Zdravnik mi je potem rekel: Če bi z operacijo čakali le še dve uri, bi bilo po Vas.

Zahvalil sem Boga za vojno zločinstvo, ki je dr. Meršola nagnilo, da me je dal prepeljati v bolnico že ponoči. Zopet sem se prepričal, kako res je, da "zna Bog tudi po krivih črtah ravno pisati".

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

Magnezit za oblogo peči
NEW YORK, N.Y. — Magnezit, bel mineral, ki je sličen marmoru, uporabljajo za oblogo peči. Vzdrži temperature do 5,200 stopinj.

F. S. FINŽGAR:

DEKLA ANČKA

Ančka je pomivala v kuhinji. Bridko ji je bilo. Sama ni vedela zakaj.

"Prav je naredil Janez, da me ni nič pogledal in da me ni nič ogovoril. Moder je in ve, da me vsi zavidajo."

Polglasno je takole razmišljala. Ali modre misli niso utolažile njene bridkosti. Vse bolj vesela je bila snoči, ko ji je prišel semnja.

Ko je pomila in pospravila, je pogledala skozi okno na dvorišče. Dekli sta stali pred dvorčico. Spela je živahno ponašala z rokami in se večkrat potrkala s prstom po čelu. Reza ji ni nič odgovarjala. Neprestano je prikimala z glavo, posnemala špeline kretnje in se tudi trkala po čelu.

Ančka se je veselo nasmehnila:

"Kako opravljata!"
Nenadoma je zardela in smeh ji je ugasnil na licih.
"Mene opravljata! In Janeza!"

Roka je sama od sebe segla pa zapahku pri oknu. Tiho ga je odprla in poslušnila. Od streh se je cedilo, če je vršel. Vendar je ujela nekajkrat besedo Janez in "takale mlečna nastava".

Po vseh udih jo je zazebljo, popustila je priprto okno in šla h gospodinji.

"Ko bi kaj zašila danes popoldne, mama?"

"Prav, Ančka! Si že pridna. Poglej, onedve stojita lep čas brez dela, ko ga je vendar na podu in v hlevu več ko dosti. Le nikar se ne zgleduj po drugih! Ne bo ti žal."

Ančka je šivala in krpala do noči in grozno ji je bilo dolgčas. Mokarčini nauki so ji bili odveč in vse bi bila dala samo za to, da bi Janez ne nosil ježno klobuka po strani in bi jo namesto gospodinje potolažil: "Nič se ne boj, Ančka!"

Mračilo se je. Bič je počil, na dvorišču so zaškripali težki vozovi.

Mokarica je popustila perilo, ki ga je pregledovala in zravnavala, ter naglo odšla.

Ančka je hitela z zadnjo zaplato, dokončala, zataknila iglo v blazinico in pospravila šivane v pisan jerbašček. Krpice in odrezke je pobrala v predpasnik, da jih strese v smeti.

Ko se je sklonila, je privozil mimo okna Janez. Pred seboj je rinil prazno dvokolnico in veselo žvižgal.

"Vode bo treba nanositi," je hitro pomislila Ančka, šla naglo po škaf in k vodnjaku.

Samo nekaj korakov od nje je zategnil Janez voziček pod nastrešje. Ko je zagledal Ančko, se je okrenil, kakor bi je ne videl, in stopil k vozovom, kjer so razkladali.

"O, gospodar, to je les! — Pralo pa vas je, kaj?"

Janez je odrinil gospodarja od hlovov.

Mokar si je obrisal roke ob predpasnik.

"Le pogum, fanta!" je klical Janez hlapcema in zgrabil sam na enem koncu, ko sta se upirala oba na drugem.

Hlodi so se valili na kup, včasih je votlo zabobnelo, včasih je zacvrkal parizar.

"Tako!" je izpregovoril Mokar. "Janez, močan si!"

Janez je udaril z dlanjo ob dlan in si otrkaval ilovico, ki se je prijala rok.

"Luček, v hlev in položi ko-njem, Miha, midva potegniva vozove pod streho!"

"Tako, tako, Janez," je spet hvalil Mokar in se obrnil do vrat. Na pragu je še postal, da pogleda delo do konca. Janez in Miha sta navijala verige krog ročic. Ančka je prišla tretjič po vode.

Hitro so se ji dvigale roke,

Hitlerjeva smrt

CLEVELAND, O. — Po drugi svetovni vojni se je dolgo vzdrževala vest, da je Hitler živ, zlasti je ta vest bila živa v Nemčiji.

Za smrt Adolfa Hitlerja in njegove življenjske spremljevalke Eve Braun je slišala svetovna javnost že koncem maja leta 1945. Kljub temu uradnega poročila o tem dogodku od nobene strani ni bilo. To je moralo končno le priti od sovjetske strani. Med tem, omenjeno poročilo so Sovjeti hranili v največji tajnosti, vse do zadnjega časa.

Razlog glede tolike diskretnosti je ostal še nadalje nepoznan. Šele 25 let po Hitlerjevi smrti je bilo izdano sovjetsko uradno poročilo o tem dogodku.

To poročilo je objavljeno v celoti z vednostjo sovjetskih oblasti, od strani Lava A. Bezumenskog, bivšega sovjetskega obveščevalca v knjigi "Smrt Adolfa Hitlerja", katero je Bezumenski napisal in objavil tudi v angleščini.

Bezumenski je v času zadnje svetovne vojne pripadal skupini sovjetske protišpijonaže "Smers". To ime je postalo od ruskih besedi "smert špijonam" — smrt špijonam! Njenim članom je uspelo najti grob in trupli Hitlerja in Eve Braun in ostalih nacističnih visokih funkcionarjev — Goebelsa in gen. Hansa Krebsa, načelnika generalštaba.

Takoj po odkritju trupel je prišel oddelek sovjetskih zdravnikov, specialistov za avtopsijo, v severni Berlin. Že 8. maja je bila ugotovljena identiteta vseh omenjenih trupel.

Hitlerjevo truplo je bilo močno poškodovano z opekinami. Na njem in na truplu Eve Braun ni bilo nobenih sledov ran. Opaženo je bilo samo, da je v Hitlerjevi lobanji manjkala en košček kosti. V ustih Hitlerja in Eve Braun so bile najdene strupene kapsule "cianid", zdravniki so ugotovili, da je pri obeh smrt nastopila z zastrupljenjem.

To je nov dokaz v sovjetskem poročilu. Po prejšnjih poročilih se je verjelo, da je Hitler ubil svojo priljubljenico in sebe z revol-verjem.

Nova je tudi ugotovitev, da Hitler in Eva nista bila najdena v Hitlerjevem bunkerju — zaklonišču, kjer so bila najdena ostala trupla, temveč v jami pred bunkerjem, katero je napravila eksplozija letalske bombe. Tja ju je mrtve odnesel Hitlerjev sluga Ling, ju polil z bencinom in zažgal.

Pri ugotovitvi identitete so bili najtrdnější dokaz posnetki Hitlerjevih zob, najdeni v kliniki dentista Blaska. Ravno tako so pri tem dentistu našli mostove in krošnje za popraviljanje Hitlerjevih zob.

Te naprave so popolnoma v vseh ozirih odgovarjale posnetkom Hitlerjevih zob, vzetih v času avtopsije.

V sovjetskem poročilu so še mnoge druge poedinosti, ki se nanašajo na zadnje dneve Hit-

lerjevega življenja. Tam se navaja na primer, da je Hitler s svojo priljubljenico šel v svoje zaklonišče — bunker zgodaj zjutraj 30. aprila 1945, še preden je izdal povelje svojemu slugi Ling-u, da se vrne v njegovo zaklonišče "10 minut pozneje, kadar opazi, da je vse mirno".

Ling je točno postopal po dani povelju ter dodaja, da je to bilo najtežje povelje, katero je imel za izvršiti v svojem življenju. Sovjeti so tolmačili njegovo izjavo v smislu, da je on dobil nalog, naj ga dokonča — ubije do kraja v slučaju, če strup ne bi bil dovolj učinkovit.

Takoj po objavi sovjetskega poročila o Hitlerjevi smrti so novinarji poiskali Linga, kateri je bil 11 let sovjetski ujetnik, in zahtevali njegovo mišljenje o izjavi v zvezi z objavljenim poročilom.

On je takoj delno zavrnil sovjetsko mišljenje, da bi mu Hitler stavil v dolžnost, naj ga ubije v primeru, če strup ne bi učinkovito deloval. Po njegovi izjavi sta bila oba že mrtva, ko se je in vrnil v bunker glede izvršenja Fuehrerjevega povelja. On je moral s pomočjo svojih tovarišev odnesti Hitlerjevo in Evino truplo iz bunkerja, ju položiti v jamo pred njegovim zakloniščem, politi z bencinom in zažgati. Za njega je to bilo najtežje povelje v življenju.

Nasprotno sovjetskemu poročilu Ling verjame, da je Hitler končal življenje sebi in Evi Braun s pištolo, čeravno prizna, da ni slišal strelav, ker se je v tem času nahajal na vrhu bunkerja. On misli, da so Sovjeti izmislili pripovedko glede zastrupitve, da bi s tem Hitlerja predstavili kot strahopetca, ki ni imel hrabrosti ubiti se sam s pištolo.

Lingova trditev ne deluje preveč prepričljivo, ker se ne vidijo resnični, tehtni razlogi za delno spremembo tako važnega fak-torja.

Bezumenski ni dal odgovora, zakaj Stalin ni dovolil objave tega poročila. On si predstavlja, da ga je držal v rezervi za slučaj, da se na Zapadu razširijo govorice, da je Hitler živ in takih privatnih govorice je resnično tudi bilo dovolj in da bi v takem primeru postavil na laž zapadne uradne kroge.

Nekaj dni pred svojo smrtjo je Hitler zapisal v svojem testamentu: "Jaz nisem želel vojne. Umrjem z zadovoljnim srcem!" Kakšna ironija od človeka, kateri je s celim bitjem želel smrt narodom! Pripoveduje se, da resnica plapolna, se pojavlja na u-stih umrlega. Hitler je bil zelo daleč od resnice tudi v tem zadnjem trenutku. Zato ga je dohite-la božja pravica.

Bil je obsojen na skrajšano življenje po svoji lastni zamisli in želji v plamenu smrdljivega bencina, kakor so tudi goreli milijoni nedolžnih ljudi v njegovih plinskih celicah po celi nacistični Nemčiji.

Valentin Potočnik

Zahvala za obiske v bolnišnici

CICERO, Ill. — Podpisana se prav lepo zahvaljujem vsem, ki so me obiskovali v bolnici, mi poslali lepe bodrilne kartice ali me poklicali po telefonu.

Posebej bi se rada zahvalila mami in Francki Brenčič ter Ivanki Suta za lepa darila in za vsakodnevne telefonske poklice. Lepa hvala tudi hčerki Margaret za lepo cvetje in za vsakodnevni obisk.

Pa tudi slovenski dnevnik Ameriška Domovina mi je krajšal dolge ure v bolnici.

Še enkrat prav vsem iskrena hvala!

Terezija Pristov

Tudi naši milijonarji so večkrat otročji

NEW YORK, N.Y. — Milijonarjev ima naša dežela na tisoče, nimajo pa nobene skupne organizacije. Ne morda zato, ker jim zmeraj manjka časa, ampak zato, ker se kot organizacija najočje pokazati v javnosti, saj bi takoj postali tarča za razne upravičene in neupravičene napade. Vendar se je našlo nekaj junakov med njimi, ki so mislili, da bi bilo dobro osnovati klub, ki bi se pečal tudi s političnimi problemi. Saj je mnogo kočljivih političnih vprašanj, ki čakajo na hiter odgovor, pa ga ni od nikoder. Kako nujna bi bila na primer reforma našega zakonodajnega postopka na Kapitulu, demokratizacija naših strank, modernizacija naše javne uprave itd.

Pa se je res našlo nekaj junakov-milijonarjev, ki so se zbrali na posvetovanje, kako bi ustanovili klub, ki naj bi bil nevtralen, pa vendar pospeševal vsako politično, gospodarsko, socialno reformo, naj pride od koderkoli. Nesreča je hotela, da so za prvi sestanek zvedeli časnikarji in idejo v kali ubili. Noben milijonar ne kaže namreč veselja, da bi se v javnosti pokazal kot član kluba s takim namenom. Saj bi klub takoj padel pod sum, da je samo skrivališče za cilje in načrte, ki so morda daleč od milijonarjev, ne pa od milijonov. Tudi naši predsedniški kandidati se niso mogli ogreti za to idejo.

Mansfield želi manj vojakov tudi v Nemčiji

WASHINGTON, D.C. — Vodnik demokratske večine v senatu Mansfield že več let uporno zahteva, da se število naših vojakov v Indokitajski zmanjšuje hitrejšje, kot se. Dosti uspeha njegova akcija ni imela, pa je gotovo precej pripomogla, da se je za njegov predlog zavzemal zmeraj bolj ne samo senat, ampak tudi predstaviški dom, kar je seveda imelo svoj vpliv tudi na federalno administracijo.

Sedaj je Mansfieldova pobuda bliže uresničenju vsaj, kolikor se tiče Indokitajske. Senator Mansfield je zato začel novo akcijo: tudi iz Evrope naj se začno

umikati naše divizije. Senator misli, da naj bi se za enkrat umaknilo od tam kakih 60.000 vojakov, tako da bi ostalo v Nemčiji še 250.000 mož.

Obrambni tajnik Laird se bori proti Mansfieldovi ideji, zdi se pa, da sta čas in razpoloženje na senatorjevi strani.

Mansfield nudi mirovno pogodbo za Tihi ocean

WASHINGTON, D.C. — Senator Mansfield je postal izredno aktiven v naši zunanji politiki. Dolgo se vnema za hiter konec vojskovanja v Indokitajski, sedaj pa še predlaga, naj umaknejo del naših čet tudi iz Evrope. Njegova najnovejša ideja je mirovni pakt za Tihi ocean, ki naj bi ga podpisale Amerika, Kitajska, Sovjetska zveza in Japonska.

Ideja je naravno zelo lepa, toda neizrečeno daleč od dejanskega stanja na tem oceanu. Tam hoče imeti Kitajska glavno besedo in je že povedala pogoje, ki je pod njimi pripravljena za razgovore.

Pogoji so izredno težki: Amerika mora na primer žrtvovati Čangkajška in Formozo, pa tudi umakniti vse svoje obrambne pozicije na Tihem oceanu. Podobne žrtve bi morali prevzeti tudi Japonska in Sovjetska zveza. Seveda ne hodi trenutno nobeni od njih niti na misel, da bi na ljubo kitajskemu imperializmu žrtvovala kar v enem bloku vse, kar je ustvarila na Tihem oceanu.

Mansfieldova ideja je zato enkrat dobra le za predavanja.

Kitajska nadaljuje z jedrskimi preskusi

WASHINGTON, D.C. — Naša atomska komisija poroča, da Kitajska pridno preskuša vrednost atomskih eksplozij. V 7 letih ne napravila že 12 takih poskusov, zadnjega pretekli četrtlet. Kitajski strokovnjaki so v zraku eksplodirali atomsko strelivo z razdiralno močjo 20.000 ton TNT. Ravno tako močna je bila 1. 1964 prva kitajska atomska eksplozija, dočim je razdiralna sila kitajske atomske eksplozije 1. 1970 znašala tri milijone ton. Naši strokovnjaki mislijo, da se Kitajci trudijo, da bi čim prej prišli do primerne atomskega streliva za bombe in rakete.

Eksplozija je sprožila v ZN debato, ali je bil čas za sedanji poskus namenoma izbran ravno za prihod kitajske delegacije v ZN. Kitajska delegacija se te debate noče udeleževati in dela vtis, da je sama presenečena nad poskusom, kot da bi nanj ne bila sploh do doma opozorjena.

Francija razprodaja Maginotovo linijo

PARIZ, Fr. — Znani pas francoskih trdnjav ob nemški meji od Belgije do Švice, ki je Francija zapeljal v vero, da je pod varstvom teh trdnjav varna

pred Hitlerjem, je sedaj na razprodaji. Francoska javna uprava prodaja posamezne utrbe nedotaknjene, kot so bile dolga desetletja z vsemi investicijami vred, ki seveda danes niso nič vredne.

Zanimivo je, da se je javilo dosti kupcev za posamezne objekte, med njimi tudi več Nemcev. V francoski javnosti ni razprodaja dosti opažena.

Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglas v Ameriški Domovini!

MALI OGLASI

V najem

2 prenovljeni stanovanji, blizu Sv. Vida, zgoraj, vsako ima po 5 sob in kopalnico. Zmerna najemnina. Za pojasnila kličite: 881-5158 (x)

Nove hiše v Euclidu

Ranč modeli v gradnji, s 3 spalnicami, na 880 E. 250 St. Vse napeljave plačane, tudi podzemne. Parcele so različnih velikosti. Pridite v naš urad na E. 200 St. in ogledajte si še druge modele polnadržastnih in kolonialnih hiš. Začetna cena \$32.900 in več.

UPSON REALTY

499 E. 260 St.

Tel.: RE 1-1070

(227)

V najem

Oddamo 4 neopremljene sobe, čiste, zgoraj, pri E. 140 St., in Lake Shore Blvd.

Kličite 451-5265 ali 451-6116

(225)

V najem

Oddamo 5 modernih neopremljenih sob, preproge, garaža, pri E. 185 St.

Kličite 692-0515

(227)

Da se uredi zapuščina

Enodružinska hiša, 9 sob, 2 kopalnici, zaprt porč, plinski furnez, bakrene cevi, polna klet, 3 garaže, se mora prodati na Prosser Ave. blizu šole sv. Vida. Kličite po 4. uri 431-9123 ali 261-8050.

—(227)

Hiša naprodaj

1985 Beverly Hills Drive - zidana semi-ranch hiša, 6 sob, 2 spalnice, poploščena kopalnica na prvem, velika spalnica na drugem zgoraj, zidana priključena garaža za 2 kare, klet, velik lot 80 x 205, sadna drevesa. Ogledite in dajte ponudbo. \$33.900.

LAKELAND REALTY

531-6681

(224)

V najem

Oddamo 4 sobe in kopalnico zgoraj, pri Grovewood in E. 173 St. \$95.000.

Kličite 531-3662

(224)

Matrimonial Offer

Young man 23 years old desires acquaintance of a young lady 20 to 23 years old. Send photo and letter to: Happy Life c/o American Home, 6117 St. Clair, Cleveland, Ohio 44103.

22,24,26 nov)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTALE AID FOR AGED PRESCRIPTIONS St. Clair Ave. 6814 361-4119

V najem

Dvoje stanovanj, vsako po 4 sobe, se odda v najem blizu cerkve Marije Vnebovzete na 15257 Saranac Road. Ogledite si osebno.

(x)

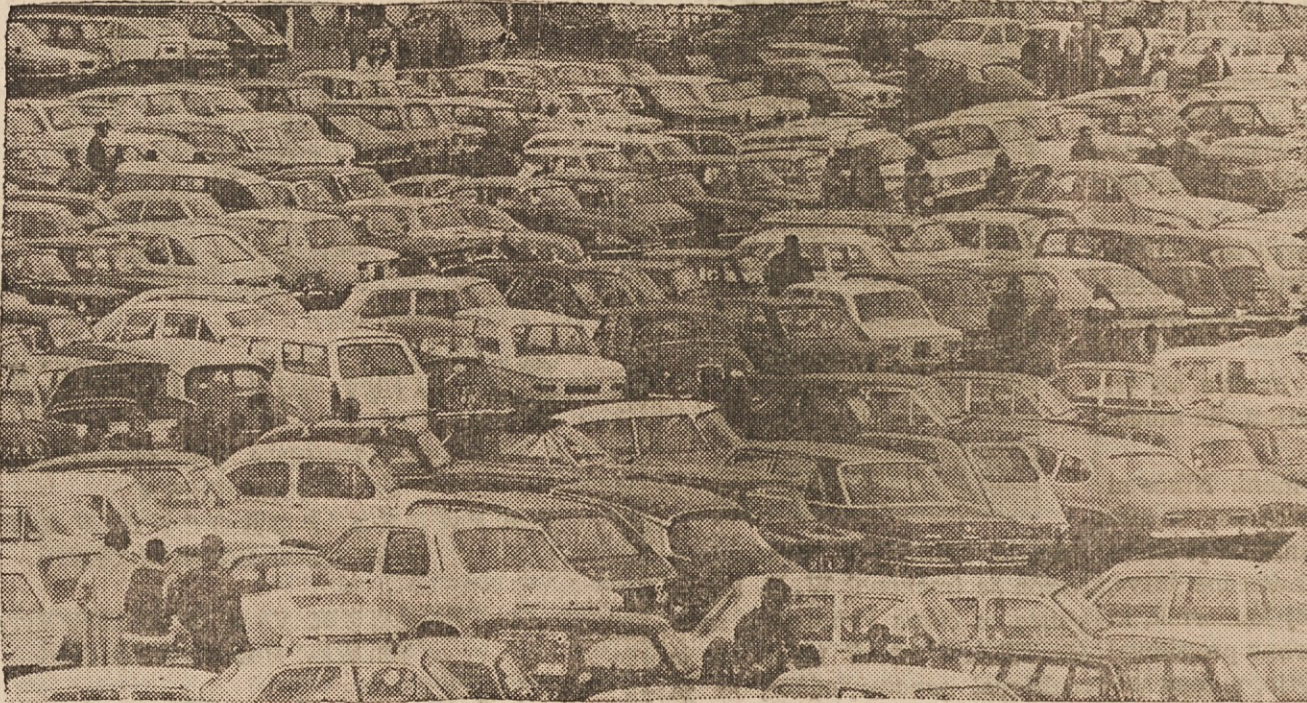
Stanovanje išče

Upokojena Slovenka išče 2 ali 3-sobno stanovanje blizu Sv. Vida, s furnezom ali vodno kurjavo. Kličite 431-1648.

—22,26 nov)

Postelja naprodaj

Cisto nova enojna postelja z žimnico in vzmetnico se poceni prodaja. Za pojasnila kličite: 431-6865

V FRANCIJI NIČ BOLJŠE! — Bili so časi, ko je bila samo Amerika zatrpna z avtomobili, zdaj se dogaja isto tudi drugim industrijsko razvitim državam. Na sliki vidimo parkališče v Montherly v Franciji, nič boljše ni v Nemčiji in Italiji, nekaj menda v — Sloveniji!

(Dalje prihodnjič)

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

V trenutku, ko je velika ura, predstavljajoča Endymiona, ki se prebudi iz spanja, kazala na zlati plošči devet, in je zazvenelo devet zvonkih glasov, se je imenovalo Monte Cristovo ime, in kakor da jih je zadel električni udarec, so se oči vseh obrnile proti vratom.

Grof je bil oblečen črno in s svojo navadno priprostostjo. Ves njegov nakit je tvorila zlata verižica.

Takoj se je naredil okoli vrat precejšen krog.

Grof je s prvim pogledom zapazil baronica na enem, bankirja na drugem koncu salona in Evgenijo pred seboj.

Najprej se približa baronici, ki se je pogovarjala z gospo Villefortovo, katera je prišla sama, ker je bila Valentina še vedno bolna. Od tod gre naravnost k Evgeniji, ki jo pozdravi s tako hitrimi in odmerjenimi besedami, da je bila ponosna umetnica presenečena.

Poleg nje je stala gospica Louise d'Armilly, ki se zahvali grofu za priporočila pisma, katera ji je napisal za Italijo in katera, kakor je rekla, namerava kmalu vporabiti. Zapustivši ti dve dami, obstoji pred Danglarom, ki mu je prišel naproti, da mu seže v roko.

Ko izvrši Monte Cristo te tri družabne dolžnosti, obstoji in se s samozavestnim pogledom izvestnih ljudi na izvestnih mestih ozre okoli sebe, kakor da hoče reči: "Jaz sem storil svojo dolžnost, zdaj tudi drugi ne zamudite tega, kar ste mi dolžni."

Andrea, ki je bil ta hip v sednem salonu, začuti ono sveto grozo, s katero je navdajal Monte Cristo množico, in ga prihihi pozdravit.

Najde ga popolnoma obkoljenega; topli so za njegove besede, kakor se vedno godi ljudem, ki govorijo malo in sploh nikdar ne izgovore besede, ki bi bila brez pomena.

Ta trenutek vstopita notarja in položita svoje papirje na krasno mizo, ki je bila določena za podpisovanje in pregrnjena z zlato vezanim žametom.

Eden izmed notarjev sede, drugi stoji.

Prično se pripravljati na čitane pogodbe, ki jo je imelo slišati pod Parisa in podpisati toliko ljudi.

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

SCHILLER PARK—3 Yr. old home 4 bedrm. 1½ bath. Fin. basement. W/den. 2½ car gar. Low taxes. Mid \$30's. By owner. 671-2715 (225)

MT. PROSPECT — Beaut. Ranch home. 3 bedrm. 2 full ba. din. rm. liv.-rm. 2 full kit. Colon frpl. 1 yr. old drapes, crptg. profes. landscpd. Lge. gar. lge. fam rm. \$39,000. By owner. CL 3-6459

BUSINESS OPPORTUNITY

MOBILE HOME PARK — 8 Acres in Porter County, Ind. 2 blks. No. of Hwy. 20 Beau. rustic setting. 53 Spaces and 1 lg. dix. home and 1 smaller home. Spec. exception granted for 33 additional spaces. \$235,000. Vi Haas, 219-938-4324. Ogden Hunes Realty. 219-938-2867.

DRIVE-IN REST — Established in city of Montello, Wis., on Hwy. 23. Thriving tourist area. Modern stainless equipment, lots of parking. Good rental in conjunction with property. Now renting at top figure. Could be year round business, ideal family opportunity. Offered complete ready to operate. Priced to sell by owner. Call 414-297-2768, Box 218, Montello, Wis. 53949.

je bil papir oblit s krvjo, je bilo vendar mogoče razločevati vaše ime," odvrne Monte Cristo sredi splošnega začudenja.

"Toda," vpraša gospa Danglarsova in nemirno pogleda svojega moža, "kako je to moglo zadržati gospoda Villeforta?"

"To je čisto priprosto, madame," odvrne Monte Cristo. "Ta telovnik in to pismo sta važna dokaza; zato sem oboje poslal gospodu kraljevemu prokuratorju. Razumete pač, ljubi baron, da je glas postave najvarnejši; morda je bila kaka mahinacija proti vam."

Andrea ostro pogleda Monte Crista in izgine v drugi salon. "Mogoče," pravi Danglars. "Ali umorjeni ni bil morda prejšnji kaznjene?"

"Da," odvrne grof, "bil je na galejah in se je imenoval Caderousse."

Danglars nekoliko prebledi; Andrea zapusti drugi salon in se umakne v prednjo sobo.

"Toda podpisujte vendar, podpisujte!" pravi Monte Cristo. "Vidim, da je moje pripovedovanje vznemirilo vse zbrane goste, in zato vas ponižno prosim oproščenja, gospa baronica in gospica Evgenija!"

Baronica, ki je podpisala, vrne pero notarju.

"Gospod princ Cavalcanti," pravi notar, "gospod princ Cavalcanti, kje ste?"

"Andrea, Andrea!" ponovi več glasov mladih mož, ki so se z italijanskim princem sprijaznili že tako, da so ga klicali po krstnem imenu.

"Pokličite vendar princa! Obvestite ga, da ima podpisati," zakliče Danglars nekolikim slugam.

Toda isti trenutek se zlijejo vsi valovi množice v glavni salon, kakor da je vstopila v prostore strašna pošast, quarens quem devoret.

Res so imeli uzrok prestrašiti se in kričati.

Orožniški častnik je nastavljal pred vrata vsakega salona dva orožnika in se sam približal Danglarsu, pred njim je stopal policijski komisar.

Gospa Danglarsova zakriči in omedli.

Danglars, ki je mislil, da grozi vse to njemu (nekateri vesti niso nikdar mirne), se s prestrašenim obrazom ozre po svojih gostih.

"Kaj vendar je?" vpraša Monte Cristo, stopivši k policijskemu komisarju.

"Kateri izmed vas, gospodje," vpraša uradnik, ne da bi odgovoril grofu, "se imenuje Andrea Cavalcanti?"

Krik presenečenja se začuje v dvorani.

Nato iščejo in vprašujejo.

"Toda kaj je vendar z Andreo Cavalcantijem?" vpraša Danglars skoro zmeden.

"To je prejšnji kaznjene, ki je ubežal z galej v Toulonu."

"In kaj je zakrivil zdaj?"

"Dokazalo se mu je," pravi komisar s hladnim glasom, "da

NEKAJ TEŽAV — Predsednik Nixon je imenoval W. H. Rehnquista za člana Vrhovnega sodišča ZDA. Pretekli teden ga je zasljeval senatni odbor, ki je hotel vedeti nekatera stališča kandidata v ustavnih vprašanjih. Zdi se, da so bili odgovori zadovoljivi in bo Senat Rehnquista potrdil.

je umoril Caderoussa, svojega tovariša na galejah, ko je ta zapuščal hišo gospoda grofa Monte Crista."

Monte Cristo se hitro ozre okoli sebe.

Andrea je izginil.

XX.

POTOVANJE V BELGIJO

Nekaj trenutkov po prizoru zmedenosti, ki jo je povzročil v dvoranih gospoda Danglarsa nepričakovani pojav orožniškega častnika, in odkritje, ki mu je sledilo, je bila bankirjeva hiša izpraznjena tako, da bi se ne mogla izprazniti s tako hitrostjo niti, če bi se izvedelo, da se je pojavila med gosti kolera ali kuga. Po vseh stopnicah, pri vseh vratih so se tlačili ljudje, da odidejo, oziroma ubeže, in v nekaj minutah ni bilo nikogar več, kajti v tem slučaju ni bilo niti treba dajati one banalne

tolazbe, ki jo tako nadležno dajejo ob velikih katastrofah najboljše prijatelji.

Danglars se je zaprl z orožniškim častnikom v svoj kabinet, gospa Danglarsova, ki je bila vsa pobita, v svoj budoar, ki ga že poznamo, in Evgenija je odšla, s ponosnim in prezirljivim smehljajem na ustnicah, s svojo neločljivo prijateljico, gospico Louise d'Armilly, v svojo sobo.

Mnogoštevilno služabništvo, ki je bilo za ta večer še pomnoženo, je stalo v kuhinjah, po sobah in hodnikih in se ni brigalo za opravke, s katerimi je bilo sicer preobloženo čez glavo.

Med vsemi različnimi osebam, ki smo jih imenovali, pa zasluzita našo pozornost samo dve, namreč gospica Evgenija Danglarsova in gospica Louise d'Armilly.

(Dalje prihodnjič)

KOLEDAR društvenih prireditev

NOVEMBER

24. — "Polka ples" v proslavo 10-letnice Tony Petkovskove WXEN Polka radijske oddaje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Nastopi 10 orkestrov.

28. — Dawn Choral Club SZZ priredi ob 4. popoldne koncert v SDD na Recher Avenue.

DECEMBER

5. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi ob 3. popoldne miklavževanje v šolski dvorani.

5. Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima svojo glavno letno sejo v društveni sobi farne dvorane pri Sv. Vidu.

5. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi MIKLAVŽEVANJE v farni dvorani. Začetek ob 3. popoldne.

11. — Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ priredi božičnico za svoje mladinsko članstvo ob 2.30 popoldne v društveni sobi farne dvorane pri Sv. Vidu.

12. — Društvo sv. Jozefa št. 169 KSKJ ima ob treh popoldne božičnico v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

12. — Dr. Gržinčičeva opereta. "MIKLAVŽ PRIHAJA" v treh dejanjih v popolni izvedbi pod vodstvom avtorja v dvorani Slov. doma na St. Clair Ave.

5. — Pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Avenue. Začetek ob 4. pop.

31. — SDD na Recher Avenue priredi SILVESTROVANJE v svojih prostorih.

31. — Pevski zbor Korotan priredi silvestrovanje v SND na

St. Clair Avenue v spodnji dvorani. Igra Ansambel Vandrovci.

JANUAR

8. — Slovenska telovadna zveza, Cleveland, priredi Telovadno akademijo s plesom v dvorani

V blag spomin

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE ZENE, MAME IN STARE MAME

Terezije Horzen

Ki je izročila Bogu svojo blago dušo dne 22. novembra 1967.

Minila so že leta štiri, odkar si nas zapustila Ti. Smrt Ti vzela je življenje končano Tvoje je trpljenje.

Zdaj prosi tam za nas Boga, da kadar nas pokliče tja, bi vsi se skupaj veselili, nebeško srečo si delili!

Tvoji žalujoči:

JOHN HORZEN, soproj STEFI GUGGENBERGER, LJUDMILA SAPUNDŽIĆ, hčeri in OSTALO SORODSTVO.

Cleveland, O., 22. novembra 1971.

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA VAM TISKA KRASNA POROČNA VABILA PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

pri Sv. Vidu. Začetek ob 7.30 zvečer. Igra ansambel Vandrovci.

15. — Slov. športni klub priredi svoj običajni zimski ples v Slov. domu na Holmes Ave. Igra Ansambel Vandrovci.

22. — "Pristavka noč" v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

30. — Materinski klub fare sv. Vida priredi Kartno zabavo v avditoriju. Začetek ob 3.30 popoldne.

FEBRUAR

6. — Klub slov. upokojencev za Holmes Avenue okrožje priredi večerjo in ples v Slovenskem domu na Holmes Ave. Pričetek ob 5. popoldne.

12. — Društvo Lilija priredi "Nagradno maskarado" v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Za ples bodo igrali "Veseli Slovenci."

20. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi kosilo v farni dvorani.

26. — Glasbena Matica poda svoj pomladanski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

MAREC

5. — Materinski klub fare sv. Vida pripravi Kosilo v avditoriju. S pečenimi piškami bodo postregli od 11.30 dop. do 2. popoldne.

MAREC

18. — Klub slov. upokojencev za

Waterloo Road okrožje priredi večerjo in ples v SDD na Waterloo Rd.

APRIL

29. — Pevski zbor Korotan poda svoj koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 8. zvečer. Igrajo "Veseli Slovenci".

8. — Društvo SPB Tabor priredi svoj pomladanski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

MAJ

7. — Pevski zbor Triglav obhaja 25-letnico obstoja s koncertom v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

14. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi MATERINSKO PROSLAVO v farni dvorani. Začetek ob 3. popoldne.

JUNIJ

11. — Društvo Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ praznuje 50-letnico obstoja v JDND na W. 130 St.

23,24,25. — Svetovidski poletni karneval.

25. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

OKTOBER

28. — Društvo SPB Tabor priredi svoj jesenski družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

1887

1971

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z globoko žalostjo v naših srcih naznanjamo, da je umrla naša ljubljena soproga, mati in stara mati ter prastara mati, tača in sestra,

Justine Dermasa

roj. LIPICER

Previdena s sv. zakramenti je odšla k GOSPODU 19. oktobra 1971.

Rojena je bila 15. septembra 1887 v Trnovem pri Gorici, odkoder je prišla v Ameriko leta 1913. — Živela je dve leti v New Yorku, potem pa se je preselila v Cleveland, zadnja leta svojega življenja pa je bila s svojim možem pri hčerki Florence Zalar v Warren, Ohio.

Pogreb se je vršil 22. oktobra 1971 iz pogrebnega zavoda Jos. Zele in sinovi v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave., kjer je Father Victor Tome daroval za pokojno sv. pogrebno mašo. Potem pa smo pokojnico prepeljali na pokopališče ALL SOULS in jo tam položili k večnemu počitku.

Pokojnica je bila članica društva MIR št. 142 SNPJ in podr. št. 41 SZZ.

S tem se iskreno zahvalimo Father Victoru Tomcu za molitve v pogrebnem zavodu sv. rožnega venca in druge pogrebne molitve ter za darovano sv. mašo zadušnico.

Toplo se zahvalimo vsem, ki so dali za tako lepe vence cvetja, vsem, ki so darovali za sv. maše in vsem, ki so darovali za Dom ostarelih na Neff Rd.

Hvala vsem, ki so pokojno prišli kropiti in moliti v pogrebni zavod, vsem, ki so se udeležili pogrebne sv. maše in vsem, ki so pokojnico spremljali na pokopališče. — Hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile za spremstvo na pokopališče.

Hvala organistu fare Marije Vnebovzete za lepe žalostinke. Hvala pogrebem, sorodnikom in članom društva, ki jim je pripadala pokojnica, ki so nosili njeno krsto.

Toplo se zahvalimo zastopniku društva Mir, Mr. John Kapel ter zastopnici podr. št. 41 SZZ Mrs. Ella Starin za ginitivne besede v slovo svoji umrli sestro.

Iskrena hvala vsem, ki so nam pismeno ali ustmeno izrekli svoje sožalje. — Prisrčna hvala sorodnikom in prijateljem in prijateljicam, ki so pripravili pogrebščino z veliko in bogato izbiro jedil ter tako doprinesle lepim spominom na pokojnico.

Na pogreb sta prihitela iz Michiganana Mr. in Mrs. Colin (Dorothy Dobida) in njen soproj Brown. Srčna hvala!

Hvala osebju pogrebne zavoda Jos. Zele in sinovi za vzorno urejen pogreb in za vsestransko izvrstno postrežbo.

Razposlali smo zahvalne kartice vsem, ki smo imeli za njih naslove. — Ako take kartice ni sprejel, naj nam oprostijo in naj s to skupno zahvalo sprejme našo globoko hvaležnost!

Draga naša, počivaj v miru v tej blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Ti bo njena gruda!

Pogrešamo Te, saj si nam bila tako dobra soproga, tako ljubeznjiva mati. Dolgo smo živeli skupaj, delili vse težave in tegobe, pa si vkljub njim našla nekaj sredstev, da si pomagala svojim potrebnim bližnjim! - Tebi bo pa BOG vse to poplačal z večnim veseljem! — Mi se Te bomo spominjali z ljubeznijo v naših mislih in molitvah!

Žalujoči:

JOSEPH — soproj JUSTINE MAYER - hčerka JOSEPH - zet

MARY GRADY - hčerka RUSSELL - zet

FLORENCE ZALAR - hčerka JOSEPH - zet

2 VNUKA in 3 VNUKINJE — 1 PRAVNUKINJA

V Jugoslaviji žalujejo za njo brat ADOLF LIPICER in sestre VIKTORIJA VOLK ter ALOJZIJA VINKLER

V Argentini pa brat Frank Lipicer

OSTALO SORODSTVO

Cleveland, Ohio, 22. novembra 1971.